

Arrest

nr. 142 515 van 31 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 19 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SCHÜTT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 maart 2012 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft op 19 september 2013 verzoekers aanvraag onontvankelijk verklaard.

Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.03.2012 en de aanvulling van 12.02.2013 ingediend door : (...)”

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Mijnheer beweert dat zijn belangen in België liggen. Hij is lang afwezig geweest van zijn eigen land. Hij beschikt niet meer over de nodige banden om zich terug te vestigen in zijn land van herkomst. Betrokkene verwijst naar criterium 1.1 van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Mijnheer verwijst naar de optelsom van de duur van zijn twee asielaanvragen. Dat zou meer dan vier jaar bedragen. Ondanks het feit dat deze instructie vernietigd werd, beweert betrokkene dat deze criteria nog steeds gehanteerd zouden worden.

Mijnheer wist dat zijn verblijf enkel werd toegestaan in het kader van zijn asielaanvragen. Dat mijnheer geen banden meer zou hebben in zijn land van herkomst en dat hij er zich niet meer zou kunnen vestigen is een loutere bewering en verantwoordt niet dat mijnheer zou vrijgesteld kunnen worden van het feit dat hij de aanvraag om een verblijfsmachtiging te krijgen voor België dient in te dienen via de bevoegde Belgische diplomatieke post. Mijnheer diende een eerste asielaanvraag in die werd afgesloten in 2001. In 2001 werd hij gerepatriëerd naar zijn land van herkomst. In 2008 keerde hij terug naar België. Mijnheer diende op 09.10.2008 zijn tweede asielaanvraag in. Tussen 2001 en 2008 is mijnheer in staat gebleken in Kosovo te verblijven. Twee van zijn broers wonen nog steeds in Kosovo: de heer GN en de heer GM. Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing en worden zij ook niet meer gehanteerd. Zoals gesteld werd zijn verblijf in België enkel toegestaan naar aanleiding van zijn asielaanvragen. Mijnheer wist dat bij een negatieve beslissing hij het land diende te verlaten. Mijnheer liet na dit te doen. Een attest van immatriculatie heeft aan dat er een procedure hangende is en wordt om die reden afgeleverd. Dat mijnheer procedures opstartte en daardoor in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie betekent niet dat het voor hem nu onmogelijk of bijzonder moeilijk is geworden om zich te wenden tot de bevoegde Belgische ambassade voor het indienen van een aanvraag 'verblijfsmachtiging'. Mijnheer betekende op 27.09.2011 een bevel om het grondgebied te verlaten. Mijnheer negeerde dit bevel en verstoort op die manier de openbare orde. Illegaal verblijf is een strafbaar feit."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het materieel motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker betoogt dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen rekening heeft gehouden met het door hem voorgelegd attest van woonst. Verzoeker meent dat deze inschrijving met zich meebrengt dat de regularisatieaanvraag op ontvankelijke wijze vanuit België kan worden ingediend.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 12 februari 2013 de aanvraag geactualiseerd heeft met een brief per fax overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Bij dit schrijven was een nieuwe inventaris van overtuigingsstukken gevoegd, alsook een nieuw stuk nr. 13, te weten een getuigschrift van woonst van 30 augustus 2012.

Voornoemd getuigschrift van woonst betreft een uittreksel uit het wachtregister waarbij op 30 augustus 2012 wordt vastgesteld dat verzoeker "is ingeschreven in het wachtregister ten titel van woon- en verblijfplaats". Het getuigschrift vermeldt evenwel "Dit uittreksel houdt niet in dat de onderstaande persoon/personen zich nog in een regelmatige verblijfstoestand in België bevindt/bevinden op het ogenblik dat dit getuigschrift of attest wordt gebruikt" en "Dit uittreksel is maximum één maand geldig".

Uit voorgaande blijkt dat het getuigschrift van woonst van 30 augustus 2012 reeds bij de actualisatie op 12 februari 2013 niet meer geldig was. Hieruit volgt dat verzoeker geen belang heeft bij het aanvoeren van het eerste middel.

Het eerste middel is onontvankelijk.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (terugkeerrichtlijn), inzonderheid de artikelen 15 en 16 en van het materieel motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker betoogt dat de strafbaarstelling van illegaal verblijf krachtens artikel 75 van de vreemdelingenwet niet verenigbaar is met de terugkeerrichtlijn.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van het materieel motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker betoogt dat de omstandigheid dat hij illegaal in het Rijk zou verblijven door de gemachtigde van de staatssecretaris ten onrechte wordt gebruikt als motief om zijn aanvraag als onontvankelijk af te wijzen.

Verzoeker toont niet aan welk belang hij heeft bij de kritiek op het motief waarbij wordt vastgesteld dat *“Illegaal verblijf is een strafbaar feit”* is. Deze vaststelling betreft een overtollig motief. De Raad is dan ook van oordeel dat in zoverre de verzoekende partij zich beperkt tot kritiek op een overtollig motief en er verder niet in slaagt aan te tonen dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze de aanvraag onontvankelijk heeft verklaard, hieruit geenszins de onwettigheid van de bestreden beslissing kan afgeleid worden. Kritiek op een overtollig motief kan immers niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden. De verzoekende partij formuleert immers verder geen kritiek op de overige motieven van de bestreden beslissing.

Het tweede en derde middel zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC